

6. Poglavlje

Postupak pasivnog oplemenjivanja

1. Odjeljak

Opšte odredbe

Član 396 (definicije)

Kod primjene ovog poglavlja sljedeći izrazi imaju značenje:

- a) "dobijeni proizvodi" su dobijeni proizvodi, zbog čije proizvodnje je bio dozvoljen postupak pasivnog oplemenjivanja;
- b) "sporedni dobijeni proizvodi" su drugi dobijeni proizvodi pored glavnih dobijenih proizvoda;
- c) "gubitak" je dio uvozne robe, koji se uništi ili izgubi u toku pasivnog oplemenjivanja, prije svega sa isparavanjem, isušivanjem, izlaskom plina ili oticanjem u otpadne vode;
- d) "količinski metod" je način određivanja učešća robe stavljene u postupak pasivnog oplemenjivanja u različitim dobijenim proizvodima na osnovu količine ovakve robe;
- e) "vrijednosni metod" je način određivanja učešća robe stavljene u postupak pasivnog oplemenjivanja u različitim dobijenim proizvodima na osnovu vrijednosti ovih dobijenih proizvoda;
- f) "prethodni uvoz" znači postupak, definisan u članu 157 stav 4 Carinskog zakona;
- g) "iznos, koji treba oduzeti" znači vrijednost carinskog duga, koji bi trebao biti obračunat za robu stavljenu u postupak pasivnog oplemenjivanja ako bi se ova roba uvezla na carinsko područje iz države, gdje je roba bila predmet oplemenjivanja ili zadnje proizvodne operacije;
- h) "troškovi utovara, prevoz i osiguranje" znači sve troškove, koji su nastali u vezi sa utovarom, prevozom i premijom obezbjeđenja za robu, uključujući:
 - provizije posrednika i druge provizije, osim nabavnih provizija,
 - troškove ambalaže, koja nije sastavni dio robe na pasivno oplemenjivanje
 - troškove pakovanja, uključujući rad i materijal,
 - troškove manipulacije, koji su nastali u vezi sa prevozom robe.

1. Pododjeljak

Odobrenje za primjenu postupka - uobičajeni postupak

Član 397 (uslovi)

(1) U skladu sa članom 151 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona organ carinske službe, radi utvrđivanja da li će dobijeni proizvodi biti rezultat prerade privremeno izvezene robe u postupku poslije oplemenjivanja, može predvidjeti sledeće mjere:

1. navod i opis posebnih oznaka ili proizvodnih brojeva privremeno izvezene robe u postupku pasivnog oplemenjivanja;
2. stavljanje carinskih plombi, pečata i drugih znakova raspoznavanja;
3. uzimanje uzoraka, podnošenje prospekata, fotografija i slika ili tehničkih opisa robe;
4. laboratorijska upoređivanja robe stavljene u postupak pasivnog oplemenjivanja i dobijenih proizvoda;
5. provjeravanje dokumenata o predviđenim proizvodnim operacijama, koji nesumnjivo ukazuju na to, da će dobijeni proizvodi biti proizvedeni baš od robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja (ugovori, profakture, korespondencija);
6. primjena "informativnog dokumenta za olakšavanje pasivnog oplemenjivanja, poslatog iz jedne države u drugu na doradu, preradu ili opravku" iz preporuke Svjetske carinske organizacije (WCO) od dana 3. decembra 1963. godine, koja je u prilogu 34 uz ovu uredbu.

(2) Ako se postupak traži zbog opravke, bez obzira na to, da li se radi o primjeni sistema zamjene ili ne, organ carinske službe takav postupak odobrava samo, ako se prilikom privremenog izvoza robe uvjeri, da je opravka robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja uopšte moguća.

(3) Ako organ carinske službe utvrdi, da uslov iz stava 2 ovog člana nije ispunjen, odbiće odobrenje.

(4) Ako je podnosilac zahtjeva zatražio primjenu sistema zamjene, organ carinske službe može radi sprovođenja nadzora preduzeti mjere, navedene u stavu 1 tač. 1, 3, 4 ili 5 ovog člana. Iz dokumenata, priloženih u skladu sa stavom 1 tačka 5 ovog člana mora jasno proizilaziti, da će se opravka vršiti, tako da će biti isporučena zamjenjena roba, koja ispunjava uslove iz člana 158 st. 1 i 2 Carinskog zakona.

(5) Radi sprovođenja carinskog nadzora podnosilac zahtjeva je dužan dokazati prije svega, da zamjena nije bila dogovorena u namjeri poboljšanja tehničkih osobina robe. Organ carinske službe može provjeriti:

1. ugovore i druge prateće dokumente, koji se odnose na opravku i

2. ugovore i račune, koji se odnose na privremeno izvezenu robu ili na robu, u koju je ugrađeno privremeno izvezena roba, a posebno izričito navedene uslove ugovora.

(6) Uprava carina može, na osnovu zahtjeva zainteresovanog lica i pozitivnog mišljenja ministarstva ekonomije, odobriti da se odobrenje za postupak pasivnog oplemenjivanja robe izda takođe, ako je tehnološko utvrđivanje istovjetnosti otežano ili onemogućeno zbog tehnoloških specifičnosti namjeravanog proizvodnog postupka ili robe.

Član 398

(zahtjev)

(1) Zahtjev za sprovođenje postupka pasivnog oplemenjivanja popunjava se u skladu sa članom 176 ove uredbe, čiji sadržaj odgovara uzorku iz priloga 12 E uz ovu uredbu. Podnosilac zahtjeva mora biti lice, kome se u skladu sa članom 94 stav 1 i članom 151 Carinskog zakona, odobrenje može izdati.

Član 399

(Odobrenje)

(1) Bez obzira na čl. 408 i 409 ove uredbe organ carinske službe izdaje odobrenje iz člana 175 ove uredbe, koje se popunjava u skladu sa članom 179 ove uredbe i čiji sadržaj odgovara uzorku iz priloga 13 E uz ovu uredbu.

(2) Bez obzira na član 179 stav 3 ove uredbe organ carinske službe može u posebno opravdanim slučajevima izdati odobrenje, koje važi retroaktivno, ali ne duže od dana podnošenja zahtjeva. Ovaj izuzetak se ne može primjenjivati u slučaju korišćenja sistema zamjene sa prethodnim uvozom.

Član 400

(Odobrenje za sistem zamjene)

(1) Odobrenje za korišćenje sistema zamjene bez prethodnog uvoza se može koristiti za ponovni uvoz dobijenih proizvoda umjesto rezervnih proizvoda, ako su za uvoz dobijenih proizvoda ispunjeni propisani uslovi.

(2) Organ carinske službe može, nakon što je već prihvatio deklaraciju za početak postupka oplemenjivanja, odobriti da se umjesto dobijenih proizvoda uvoze rezervni proizvodi. Podnosilac deklaracije mora zahtjev u skladu sa ovim stavom podnijeti najkasnije u vrijeme predviđenog uvoza rezervnih proizvoda.

Član 401

(rok važnosti odobrenja)

(1) Rok važnosti odobrenja određuje organ carinske službe uz uvažavanje ekonomskih uslova i potrebnih potreba podnosioca zahtjeva.

(2) Ako je rok važnosti odobrenja iz stava 1 ovog člana duži od dvije godine, organ carinske službe će po službenoj dužnosti ponovo provjeriti uslove za izdavanje odobrenja u vremenskim razmacima, koji su navedeni u odobrenju.

Član 402

(rok za ponovni uvoz i okončanje postupka)

(1) Rok u kojem dobijeni proizvodi moraju biti ponovo uvezeni na carinsko područje se određuje s obzirom na vrijeme potrebno za sprovođenje postupka pasivnog oplemenjivanja robe i prevoza robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja i dobijenih proizvoda. Rok počinje da teče od dana prijema deklaracije za početak postupka.

(2) Kod korišćenja sistema zamjene bez prethodnog uvoza se rok, u kojem moraju biti rezervni proizvodi uvezeni na carinsko područje, određuje s obzirom na vrijeme, potrebno za zamjenu robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja kao i za prevoz iste robe i rezervnih proizvoda. Rok počinje da teče sa danom prijema deklaracije za početak postupka.

(3) Ponovni uvoz dobijenih proizvoda iz stava 1 ovog člana ili uvoz rezervnih proizvoda iz stava 2 ovog člana smatra se da je izvršen, ako su dobijeni proizvodi odnosno rezervni proizvodi:

1. stavljeni u slobodan promet ili
2. unešeni u slobodnu carinsku zonu, ili kada je bio
3. za njih započet postupak carinskog skladištenja, aktivnog oplemenjivanja ili tranzitni carinski postupak.

(4) Kod utvrđivanja poštovanja rokova za odobrenje postupka mjerodavan je dan prijema deklaracije za početak jednog od postupaka iz stava 3 ovog člana, odnosno dan unošenja robe u slobodnu carinsku zonu.

Član 403 (produžetak roka)

Izuzetno, ako okolnosti to zahtijevaju, rok iz člana 402 stav 3 ove uredbe može se produžiti poslije isteka roka, koji je prvobitno određen u odobrenju.

Član 404 (produžetak roka za izvoz u sistemu zamjene sa prethodnim uvozom)

(1) U slučajevima iz člana 157 stav 4 Carinskog zakona carinarnica će odrediti rok u kome će biti izvršen izvoz proizvoda koji se stavljaju u postupak pasivnog oplemenjivanja. Ovaj rok ne može biti duži od 3 mjeseca od dana prijema deklaracije za stavljanje u slobodan promet proizvoda za zamjenu.

(2) Iz opravdanih razloga rok iz stava 1 ovog člana se može produžiti iako je prvobitni rok već istekao.

(3) U smislu stava 1 ovog člana smatra se, da je izvoz izvršen, kada je roba radi planiranog izvoza:

- uništena u slobodnu zonu ili skladište i
- kada je za nju započet postupak carinskog skladištenja.

Član 405 (rok za određivanje normativa potrošnje)

Osim u slučajevima iz člana 406 ove uredbe, normativ iz člana 152 stav 3 Carinskog zakona se određuje najkasnije u momentu, kada je za robu započet postupak pasivnog oplemenjivanja, uzimajući u obzir tehničke podatke konkretnih proizvodnih operacija, koje treba obaviti, ako iste nije moguće dobiti, onda podatke istih ili sličnih proizvodnih operacija.

Član 406 (kasnije određivanje normativa potrošnje)

Ako okolnosti to opravdavaju, organ carinske službe može odrediti normativ nakon što je za robu započet postupak pasivnog oplemenjivanja, ali ne kasnije nego što je primljena deklaracija za stavljanje dobijenih proizvoda u slobodan promet.

Član 407 (postupak za izdavanje odobrenja iz člana 150 stav 2 Carinskog zakona)

(1) U skladu sa članom 150 stav 2 Carinskog zakona, odobrenje iz člana 399 ove uredbe izdaje se na zahtjev lica koje robu stavlja u postupak pasivnog oplemenjivanja čak i kada nije naručilac oplemenjivanja. Ovaj izuzetak se ostvaruje podnošenjem zahtjeva iz člana 398 ove uredbe i omogućava licima, koja nijesu imaći odobrenja, da podnesu deklaraciju za stavljanje dobijenih proizvoda u slobodan promet i sprovođenje postupka.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana treba da sadrži sve podatke o planiranim proizvodnim postupcima i licima, koja saraduju u organizovanju i izvođenju ovih proizvodnih operacija, a naročito podatke o:

1. prednostima, koja bi imala realizacija ovakvog postupka s obzirom na podsticanje prodaje robe, koja bi trebala da se izvozi, u upoređenju sa prodajom robe pod normalnim uslovima;

2. činjenicama, na osnovu kojih se može konstatovati, da izuzetak neće pogoditi interese domaćih proizvođača istovrsnih ili sličnih proizvoda kao što su dobijeni proizvodi, koje treba ponovo uvoziti.

2. Pododjeljak

Odobrenje za korišćenje postupka - pojednostavljeni postupci

Član 408

(zahtjev i odobrenje)

(1) Ako se za početak postupka pasivnog oplemenjivanja ne primenjuju pojednostavljena iz člana 84 Carinskog zakona, a oplemenjivanje se obavlja u namjeri da se popravi roba, ovlašćeni organ carinske službe može odobriti, da se podnošenje deklaracije za početak postupka smatra kao podnošenje zahtjeva.

(2) Slučaj iz stava 1 ovog člana, prijem deklaracije za početak postupka smatra se kao izdavanje odobrenja za sprovođenje postupka pasivnog oplemenjivanja, ako su ispunjeni uslovi za njegovo izdavanje.

(3) Deklaraciji iz stava 1 ovog člana treba priložiti dokument, koji mora da sadrži sledeće podatke, ako podaci nijesu obuhvaćeni u rubrici 44 jedinstvene carinske isprave:

a) ime i firma kao i adresa podnosioca zahtjeva, ako lice koje predaje zahtjev nije istovremeno i podnosilac deklaracije;

b) trgovački ili tehnički opis dobijenih proizvoda;

c) vrste proizvodnih operacija;

d) vrijeme potrebno za ponovni uvoz dobijenih proizvoda;

e) normativ dobijenih proizvoda ili, ako je podesnije, metod za određivanje normativa;

f) mjere za utvrđivanje istovjetnosti.

(4) Na odredbe ovog člana se odgovarajuće primenjuju čl. 177, 183 i 184 ove uredbe.

Član 409

(opravka bez komercijalne namjene)

(1) U slučaju opravke bez komercijalne namjene, bez obzira na to, da li se radi o poslu koji se otplaćuje ili neotplaćuje, ovlašćeni organ carinske službe može, na zahtjev podnosioca deklaracije, primiti deklaraciju za stavljanje u slobodan promet kao zahtjev za odobravanje postupka. Prijem deklaracije se smatra kao odobrenje za sprovođenje postupka, ako su ispunjeni uslovi za izdavanje iste.

(2) Prilikom sprovođenja stava 1 ovog člana, pojam "opravka bez komercijalne namjene" predstavlja opravku na robi, uključujući vraćanje robe u prvobitno stanje, koje se:

- obavlja povremeno i

- odnosi isključivo na robu za lične potrebe uvoznika ili njegove porodice, koja s obzirom na prirodu i količinu nema komercijalni značaj.

(3) Podnosilac zahtjeva iz stava 1 ovog člana je dužan da dokaže nekomercijalnu prirodu robe. Ovlašćeni organ carinske službe neće odobriti pojednostavljeno iz stava 1 ovog člana, ako nijesu ispunjeni svi uslovi.

2. Odjeljak

Početak postupka

Član 410

(opšta odredba)

Odredbe, koje regulišu početak postupka pasivnog oplemenjivanja, primenjuju se za postupak pasivnog oplemenjivanja, uključujući privremeni izvoz robe po sistemu zamjene, sa ili bez prethodnog uvoza.

1. Pododjeljak

Uobičajeni postupak

Član 411

(1) Izuzimajući čl. 408 i 409 ove uredbe, deklaracija za početak postupka pasivnog oplemenjivanja, podnosi se organu carinske službe početka postupka, koji je određen u odobrenju.

(2) U slučaju primjene čl. 408 i 409 ove uredbe deklaracija iz stava 1 ovog člana se podnosi kod nadležnih organa carinske službe.

Član 412

(1) Deklaracija iz člana 411 ove uredbe se popunjava u skladu sa odredbama za izvoz.

(2) Bez obzira na član 409 ove uredbe, opis robe u deklaraciji mora odgovarati navodima u odobrenju.

(3) Na odredbe ovog odjeljka primenjuje se član 318 stav 3 ove uredbe.

2. Pododjeljak

Pojednostavljeni postupci

Član 413

Pojednostavljeni postupci iz člana 84 Carinskog zakona se primenjuju u skladu sa članom 159 ove uredbe.

3. Odjeljak

Ostvarivanje djelimičnog ili potpunog oslobođenja carinskog duga

Član 414

Za ostvarivanje potpunog ili djelimičnog oslobođenja od plaćanja carinskog duga u okviru postupka pasivnog oplemenjivanja, moraju biti ispunjeni uslovi iz člana 402 ove uredbe (rok iz člana 152 stav 1 carinskog zakona) i podnešena deklaracija za stavljanje u slobodan promet.

Član 415

(1) Deklaracija za stavljanje robe u slobodan promet podnosi se organu carinske službe kod koga je započet postupak koji je određen u odobrenju, osim kada se primjenjuju čl. 408 i 409 ove uredbe.

(2) Ako se primjenjuje član 408 ove uredbe, deklaracija iz stava 1 ovog člana se podnosi kod nadležnog organa carinske službe.

(3) U slučaju primjene člana 409 ove uredbe, deklaracija iz stava 1 ovog člana se podnosi kod nadležnog organa carinske službe.

(4) Nadzorni organ carinske službe može da odobri, da se deklaracija iz stava 1 ovog člana podnese kod drugog organa carinske službe a ne kod onog koji je naveden u st. 1 i 2 ovog člana.

Član 416

(1) Deklaracija iz člana 415 ove uredbe se popunjava i podnosi na način utvrđen u propisu donijetom na osnovu člana 69 stav 2 Carinskog zakona.

(2) Bez obzira na član 409 ove uredbe, opis dobijenih i sporednih proizvoda u deklaraciji iz stava 1 ovog člana, moraju odgovarati opisu u odobrenju.

(3) U skladu sa članom 70 Carinskog zakona, uz deklaraciju iz stava 1 ovog člana se prilažu propisani dokumenti, koji su potrebni za stavljanje robe u slobodan promet, i to:

- kopija deklaracije za početak postupka,

- ako je deklaracija za stavljanje robe u slobodan promet podnešena poslije isteka odobrenog roka u skladu sa članom 152 Carinskog zakona i uz primjenu člana 292 stav 3 ove uredbe, bilo koji dokument sa kojim se dokazuje, da je za dobijene ili sporedne proizvode u pomenutom periodu blagovremeno dato odobrenje, carinski dopušteno korišćenje ili upotreba robe.

Član 417

Pojednostavljeni postupci iz člana 84 Carinskog zakona se mogu primenjivati za stavljanje robe u slobodan promet u skladu sa čl. 134 do 147 i članom 160 ove uredbe.

4. Odjeljak

Obračun carinskog duga

Član 418

Kod utvrđivanja iznosa, kojeg treba uračunati u skladu sa članom 154 stav 2 Carinskog zakona, ne uzimaju se u obzir posebne uvozne dažbine koje bi trebalo obračunati na privremeno izvezenu robu, ako bi roba bila jednake vrste uvezena na carinsko područje iz države, gdje su bile obavljene proizvodne radnje, odnosno posljednja ovakva radnja.

Član 419

(obračun carinskog duga)

(1) U vezi sa primjenom člana 154 stav 3 Carinskog zakona troškovi utovara, prevoza i osiguranja robe za postupak pasivnog oplemenjivanja do mjesta, gdje se obavlja predviđeno oplemenjivanje ili gdje će se obaviti zadnje oplemenjivanje ne ubrajaju se u:

- vrijednost privremeno izvezene robe, koja se uzima u obzir prilikom utvrđivanja carinske vrijednosti dobijenih proizvoda u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona;
- proizvodne troškove, ako se vrijednost privremeno izvezene robe ne može utvrditi u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona.

(2) Proizvodni troškovi iz stava 1 ovog člana obuhvataju i troškove utovara, prevoza i osiguranja dobijenih proizvoda, koji se obračunavaju od mjesta, gdje je bilo obavljeno oplemenjivanje ili gdje je bilo obavljeno zadnje oplemenjivanje do mjesta, gdje su dobijeni proizvodi unešeni na carinsko područje.

(3) U troškove opravke, koji se uzimaju u obzir kod određivanja carinskog duga u skladu sa članom 152 Carinskog zakona, smatraju se sva plaćanja (u novcu, stvarima ili uslugama) u vezi sa opravkom, koje je izvršio ili bi trebalo da izvrši imalac odobrenja u korist lica, koje vrši opravku, ili indirektna kao i direktna plaćanja, koja su uslov za izvršenje opravke privremeno izvezene robe, ako na visinu plaćanja nije uticala veza između imaoaca odobrenja i lica, koje vrši opravku. Kod utvrđivanja da li su imalac odobrenja i lica, koje vrši opravku u vezi, primjenjuje se član 77 ove uredbe.

Član 420

(metodi za određivanje učešća robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja u dobijenim proizvodima)

(1) Učešće robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja u dobijenim proizvodima se obračunava u skladu sa čl. 421 do 424 ove uredbe, ako se svi dobijeni proizvodi, osim sporednih dobijenih proizvoda iz člana 423 stav 3 ove uredbe koji su rezultat određenog proizvodnog postupka, ne stave u slobodan promet istovremeno.

(2) Utvrđivanje učešća privremeno izvezene robe u dobijenim proizvodima iz čl. 421 do 423 ove uredbe se vrši takođe koristeći bilo koji metod, koji daje isti rezultat.

Član 421

(količinski metod - dobijeni proizvodi)

(1) Ako se u proizvodnoj operaciji iz privremeno izvezene robe dobije samo jedna vrsta dobijenih proizvoda, određuje se iznos, koji treba u skladu sa članom 154 stav 1 Carinskog zakona odbiti prilikom stavljanja dobijenih proizvoda u slobodan promet, uzimajući u obzir količine robe stavljene u postupak pasivnog oplemenjivanja.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana količina svake vrste robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja, koja odgovara količini dobijenih proizvoda, stavljenih u slobodan promet i koja se uzima u obzir kod obračunavanja iznosa, koji treba oduzeti u skladu sa stavom 1 ovog člana, izračuna se tako da se ukupna količina svake vrste robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja pomnoži se koeficijentom, koji odgovara učešću dobijenih proizvoda, stavljenih u slobodan promet u ukupnoj količini dobijenih proizvoda.

Član 422

(količinski metod - postupak pasivnog oplemenjivanja)

(1) Ako se iz jedne ili više vrsta robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja dobija više vrsta dobijenih proizvoda i, ako se svi elementi privremeno izvezene robe pojavljuju u svakoj vrsti dobijenih proizvoda, iznos koji treba u skladu sa članom 145 stav 1 Carinskog zakona oduzeti

prilikom stavljanja dobijenih proizvoda u slobodan promet uzimajući u obzir količine privremeno izvezene robe.

(2) Kod određivanja da li će se primjeniti metod iz stava 1 ovog člana, ne uzimaju se u obzir gubici.

(3) Kod određivanja učešća privremeno izvezene robe u dobijenim proizvodima u skladu sa stavom 1 ovog člana, sporedni dobijeni proizvodi, kao što su otpaci i ostaci, talozi, isječki ili restlovi, se smatraju kao gubici.

(4) Ako se primjeni stav 1 ovog člana, količina svake vrste robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja, korišćene u proizvodnji svake vrste dobijenih proizvoda se određuje, tako što se uzastopno cjelokupna količina svake vrste robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja množi sa koeficijentom, koji odgovara odnosu između količine robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja u svakoj vrsti dobijenih proizvoda i cjelokupnom količinom robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja u cjelokupnoj količini dobijenih proizvoda.

(5) Količina svake vrste robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja, koja odgovara količini svake vrste dobijenih proizvoda, stavljenih u slobodan promet, koji se uzima u obzir prilikom određivanja iznosa, kojeg treba oduzeti u skladu sa stavom 1 ovog člana, se izračunava, tako što se koeficijent izračunat na osnovu člana 421 stav 2 ove uredbe množi sa količinom svake vrste robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja, korišćene u proizvodnji svake vrste dobijenog proizvoda, izračunate na osnovu stava 4 ovog člana.

Član 423

(vrijednosni metod)

(1) Ako se ne može koristiti metod iz čl. 421 ili 422 ove uredbe, primjenjuje se vrijednosni metod. Organ carinske službe može uz saglasnost imaoća odobrenja i u svrhu pojednostavljenja, koristiti količinski metod iz člana 422 ove uredbe umjesto vrijednosnog metoda, ako oba metoda daju slične rezultate.

(2) Da bi se odredila količina svake vrste robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja, upotrijebljene u proizvodnji svake vrste dobijenih proizvoda, cjelokupna količina robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja se uzastopno množi sa koeficijentima, koji odgovaraju odnosu između carinske vrijednosti svake vrste dobijenih proizvoda i ukupne vrijednosti tih proizvoda.

(3) Ako se jedan tip dobijenih proizvoda ne uvozi ponovo, kod primjene stava 2 ovog člana se kao vrijednost ovog proizvoda uzima prodajna cijena jednakog ili sličnog proizvoda na domaćem tržištu, ali samo, ako na ovu cijenu ne utiču veze, između kupca i prodavca. Prilikom utvrđivanja, da li su kupac i prodavac povezani, primjenjuje se član 77 ove uredbe.

(4) Ako vrijednost nije moguće utvrditi u skladu sa stavom 3 ovog člana, organ carinske službe utvrđuje istu u skladu sa drugim odgovarajućim metodom.

(5) Količina svake vrste privremeno izvezene robe, koja odgovara količini svake vrste dobijenih proizvoda, stavljenih u slobodan promet, koji se uzima u obzir prilikom utvrđivanja iznosa koji treba oduzeti u skladu sa članom 154 stav 1 Carinskog zakona, izračunava se tako da se koeficijent, izračunat u skladu sa članom 121 stav 2 ove uredbe, množi sa količinom svake vrste privremeno izvezene robe, korišćene u proizvodnji tih dobijenih proizvoda, izračunatom u skladu sa stavom 2 ovog člana.

Član 424

(određivanje približne vrijednosti carinskog duga)

(1) Ako se izdato odobrenje za postupak pasivnog oplemenjivanja ne odnosi na opravke i organ carinske službe u saglasnosti sa imaoćem odobrenja odredi približan iznos carinskog duga, koji treba platiti u skladu sa pravilima o djelimičnom oslobođenju carinskog duga iz člana 154 Carinskog zakona, organ carinske službe može odrediti prosječnu carinsku stopu za sve proizvodne operacije, koje se u skladu sa odobrenjem mogu obaviti (zbirni obračun). Ovaj postupak je moguć samo za imaoće odobrenja, koji često i redovno sprovode carinski postupak pasivnog oplemenjivanja.

(2) Prosječna carinska stopa iz stava 1 ovog člana se određuje za period, koji nije duži od šest mjeseci, na osnovu:

- unaprijed pripremljene približne procjene iznosa dažbina, koji bi morale biti plaćene u ovom periodu, ili

- iskustava na osnovu plaćanja carinskog duga u određenim prethodnim jednakim periodima.

Da bi se obezbijedilo, da plaćeni carinski dug ne bude manji od zakonskog, carinska stopa će se po potrebi povećati.

(3) Prosječna carinska stopa iz stava 1 ovog člana se primjenjuje za privremeni obračun carinskog duga kod stavljanja dobijenih proizvoda u slobodan promet u periodu, koji je jednak periodu, koji je primijenjen za obračun u skladu sa stavom 2 ovog člana. U tim slučajevima nije potrebno tačno obračunavati stvarni iznos carinskog duga svaki put kada se stavi roba u slobodan promet.

(4) Privremeno obračunati carinski dug se obračunava i plaća u skladu sa čl. 219 i 226 Carinskog zakona.

(5) Organ carinske službe u saglasnosti sa imaoцем odobrenja, na kraju svakog perioda izvrši konačni obračun carinskog duga u skladu sa članom 154 stav 4 Carinskog zakona.

(6) Ako se prilikom konačnog obračuna carinskog duga konstatuje, da je privremeno obračunati carinski dug viši ili, i pored primjene odredbe iz stava 2 ovog člana, niži od zakonski dugovanog, izvršiće se povraćaj odnosno naknadna naplata.

5. Odjeljak

Mjere ekonomske politike

Član 425

(primjena mjera ekonomske politike)

(1) Mjere ekonomske politike, koje se primjenjuju za izvoz domaće robe, se u skladu sa članom 148 stav 3 Carinskog zakona primjenjuju prilikom prijema deklaracije za početak postupka pasivnog oplemenjivanja.

(2) Ako se dobijeni proizvodi iz člana 148 stav 1 Carinskog zakona stave u slobodan promet i, ako su za takve proizvode u vrijeme prihvatanja deklaracije za stavljanje u slobodan promet na snazi mjere ekonomske politike, ove mjere se primjenjuju za dobijene proizvode samo u slučaju, ako to nijesu proizvodi domaćeg porijekla, prema kriterijumima utvrđenim u skladu sa čl. 23 do 27 Carinskog zakona.

(3) Mjere ekonomske politike, koje važe za stavljanje u slobodan promet se ne primjenjuju, ako se radi o stavljanju u slobodan promet robe, koja je bila izvezena u postupku pasivnog oplemenjivanja u okviru sistema zamjene ili, koja je bila u inostranstvu u postupku pasivnog oplemenjivanja ili obavljanja dodatnih proizvodnih operacija u skladu sa članom 127 Carinskog zakona.